

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 33. Petrarcha Poëta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV. Divionense repetiit; ubi supremum ex-
A.C. 1374. plevit diem.

§. XXXIII.

Petrarcha Poëta.

Hoc anno 1374 naturæ concessit Francis Petrarca vir celeberrimus, quem nosse interest ad judicandum, quanti ponderis esse debeat ejus testimonium de Summis Præsulibus sui temporis, ac de Curia Romana. Aretii in Hetruria 28 Julii an. 1304 natus patrem habuit Florentinum ex antiqua familia, sed paulo ante per factionem patria expulsus. Cum is relicta Italia ex comitatu Romanæ Curiae victurus Avenionem iret, Franciscus nonum circiter agebat annum; & Grammaticam discere Carpentoracii coepit: unde Cesseronem a patre, tum Bononiam Juris audiendi gratia missus, eo neutiquam delectabatur, sed lectione Virgilii, Ciceronis, & Historicorum, quos tam assidua versabat manu, ut ex primis fuerit, qui mansuetioribus denuo musis, & litteris politioribus animos conciliarent.

Avenionem reversus aliquot annos peragrans Franciam, & Italiam traduxit: Parisios venit: Romam adiit: ubi res opere antiquo, & arte summa perfectas observabat inspector curiosissimus. Dein
 Avenio-

*Vita per
 Squarz.*

Avenionem iterum profectus se recepit Sæcul. XIV.
 in locum, cui nomen Vallis Clausa: ubi A.C. 1374.

amœnam invenit solitudinem, ac plerosque libros suos composuit. Præ aliis nota sunt poëmata ejus Italica, quorum materia præcipua est illius amor in bellam Lauram. Præsetulerat clericatum ab adolescentia sua, fuitque postmodum Archidiaconus Parmensis, & Canonicus Patavinus: sed vitæ professio non eum cohibuit, quin libidinem sequeretur suam, cum esset juvenis. Nec eam restinxit, nisi quadragesimo ætatis anno. Ita filiam suscepit, quam nominabat Francisculam, & nuptui collocavit. Papa Benedictus XII Petrarchæ, ut Lauram duceret, suavit, beneficiorum fructus annuos servandi copiam se ipsi facturum spondens. At Poëta reposuit, si semel possideret Lauram, omnia, quæ deinceps scribere de illa vellet, intempestiva fore. Aliter ipsa sentiens, cum se destitutam spe sua cerneret, alii nupsit.

Annos triginta septem habens Petrarca venit Neapolim ad Regem Robertum amantem hominum litteratorum: a quo commendatitias nactus litteras Romam petiit poëtica coronandus laurea, ut morem veterem revocaret, cujus tamen monumentum antiquitas nullum reliquit. Hæc ceremonia inanis, & profana magis, quam Christiana peracta est an. 1341

Sæcul. XIV. die Paschatis sexto Idus Apriles, quo Pe-
A. C. 1374. trarcha in Capitolio ritu solenni coronam
 accepit lauream.

Sup. l. 95.
 §. 38.

Hort. ad
Nic. Laur.
 p. 535.

Myth. d' iniq.
 p. 440.

Sed modicum iudicium suum, & ani-
 mi sui levitatem tunc maxime prodidit,
 cum palam professus est sua studia erga
 Nicolaum Laurentium delirum illum ho-
 minem, qui sub titulo Tribuniplexis an.
 1347 Romæ seditionem commovit infau-
 sto, ut legimus, eventu. Petrarcha ei
 scripsit ut Heroi cuidam libertatis Roma-
 næ restitutori: eum comparabat Camil-
 lis, Brutisque, ac Viris, quos Roma ve-
 tus clarissimos habuit: eundem ad per-
 sequenda instituta, Romanos ad sequen-
 dum eum hortabatur: denique sponde-
 bat ei haud minora, quam cæleste præ-
 mium. Num post hæc laudari Petrar-
 cha ut author idoneus potest? An hujus
 litteræ latinæ dici plenæ pii fervoris,
 gravitatis, ac doctrinæ queunt? An e-
 jus vagæ declamationes contra Romanam
 Curiam satis momenti habent, ut cum eo
 perhibere liceat, Avenionem fuisse Baby-
 lonem, ac residentem ibi Ecclesiam fuis-
 se meretricem Apocalypticam? Deces-
 sit 19 Julii anno Christi 1374, ætatis
 suæ 70.